

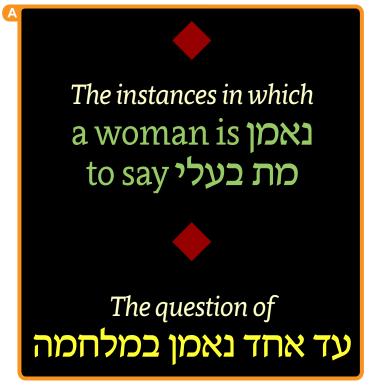

בס"ד Intro

Today we will בע"ה learn דף קט"ו of מסכת יבמות of מסכת יבמות The topics we will learn about include.

The instances in which a woman is נאמן to say מת בעלי to say מלחמה The instances of מלחמה, war, and קטטה, strife, in which a woman is NOT מת בעלי to say מת בעלי

The question of מאחמה במלחמה, if a אחד אחד is נאמן to say עד אחד מעוון during times of war

The question of חיישיגן שמא פיגן, an indication on a utensil proves the status of its contents, although the original contents were possibly removed

So let's review

Zugt Di Mishna

האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים

A woman who traveled abroad with her husband,

שלום בינו לבינה

ושלום בעולם

When their relationship was good and the world was peaceful;

ובאה ואמרה מת בעלי

תנשא

מת בעלי

תתייבם

She returns and testifies that her husband disappeared and subsequently died.

She is permitted to marry if he had children, or for Yibum if he died childless.

She is נאמן because,

אשה דייקא ומינסבא

She definitely investigated further to be certain that her husband died, to avoid

חומר שהחמרת עליה בסופה

The severe penalties that she would receive if he returns alive -

However,

שלום בינו לבינה ומלחמה בעולם

If their relationship was good, but the world was at war, OR -

קטטה בינו לבינה ושלום בעולם

Their relationship was not good, but the world was calm

She is not believed and prohibited to marry.

In the case of קטטה, Rashi explains;

מתוך ששונאתו

היא רוצה לאסור עצמה עליו

She is not believed, because she probably did not investigate thoroughly, because if he returns she actually wants to become prohibited to him.

In the case of מלחמה בעולם, the Gemara explains;

משום דאמרה בדדמי

וסברא ודאי מת

She is NOT believed, because she merely assumed that he was killed among the many casualties of war, and did NOT wait around to ascertain his death, because of the dangerous situation.

ואיכא דעבד סמתרי וחיה

While it is possible that he was treated and survived.

However, if it was a שעת מלחמה, and she testifies מת על מטתו, he died naturally;

מהימנא

Dedicated By: _

She is believed, because, we assume that she ascertained his death.

=========

7 The Gemara asks

איבעיא להו

החזיקה היא מלחמה בעולם מהו

In a case in which she established that the world was at war. The Bais Din has no independent knowledge of war in that region.

מי אמרינן מה לה לשקר

דאי בעיא אמרה שלום בעולם

Do we say she is נאמן because she has a מיגו, in that she could have lied and said that there was שלום בעולם, and she would be נאמן? Therefore, when she says that there was a אחמה, she is also נאמן?

OR

כיון דאיחזקה אמרה בדדמי

ולא אתי מה לי לשקר ומרע חזקתיה

She is not נאמן, because that which generally במלחמה אינה נאמנת, is not because of חשש משקר, but because of a possibly mistaken assumption, for which מיגו does not help.

The Gemara cites two Braisos as possible proofs, but ultimately this Shaila remains unresolved.

=======

The Gemara asks another Shaila:

איבעיא להו

עד אחד במלחמה מהו

If an עד אחד testifies מת בעלה during time of war, will his be accepted by Bais Din, so that she may marry?

The Gemara elaborates:

טעמא דעד אחד

משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר

Is the main reason of דיסת ע"פ עד אחד regarding עדות אשה עי"פ עד אחד regarding וניסת ע"פ עד אחד that he is believed, because it probably would become known if the husband is alive, therefore he will not lie? והכא נמי לא משקר

This is also applicable to עד אחד במלחמה, and therefore she may marry?

OR;

טעמא דעד אחד

משום דאיהי דייקא ומינסבא

The main reason for ניסת ע"פ עד אחד, is because she accurately verifies her husband's death;

והכא במלחמה

לא דייקא ומינסבא

דאמרה בדדמי

Dedicated By: _

However, in a state of war she may not thoroughly verify her husband's death, as explained earlier. Therefore, we cannot rely on the עד אחד, and she may NOT marry.

4 The Gemara answers from a Braisa

ת"ש מעשה בשני תלמידי חכמים

שהיו באין עם אבא יוסי בן סימאי בספינה וטבעה

There was an incident involving two scholars who were traveling by boat, and it sank,

והשיא רבי נשותיהן ע"פ נשים

קרבי permitted their wives to marry based on the testimony of women.

והא מים כמלחמה דמו

And Rashi explains

דאיכא למימר בדדמי

Drowning in water is comparable to war in that people may make assumptions,

ונשים אפילו מאה כעד אחד דמו

וקתני השיא

The testimony of women is comparable to אד, and רבי accepted it – Apparently,

עד אחד במלחמה נאמן

The Gemara rejects this proof and says that the ruling there could not have been based on their עדות, because, מים שאין להם סוף

אשתו אסורה

In a case of drowning at sea, the wife may NOT marry, because there is always the possibility that he emerged further away, out of sight.

אלא היכי דמי דאמרי

אסקינהו קמן וחזינהו לאלתר

וקאמרי סימנין

In that incident, the women testified that the bodies were recovered, and they provide specific identifying marks. דלאו עלייהו סמכינן אלא אסימנים

The Bais Din was not relying on their עדות, but on the סימנים. Therefore,

השיא רבי נשותיהן.

The Gemara continues discussing סימנים, and relates the following incident:

ההוא גברא דאפקיד שומשמי גבי חבריה

Someone left his sesame seeds with a friend for safekeeping;

אמר ליה הב לי שומשמי

אמר ליה שקילתינהו

When the owner came for them, the friend responded, "You have already taken them." Upon which the owner said;

והא כן וכן הויין

ובחביתא רמיין

He mentioned the quantity of the שומשמי and type of barrel in which they were placed, to prove that his friend still had them.

א"ל דידך שקלתינהו

והני אחריני נינהו

The friend responded, "You have taken yours, and these are others."

סבר רב חסדא למימר היינו שני תלמידי חכמים

רב חסדא attempted to compare the situation of שומשמי to the incident of the two missing scholars, that although there is a possibility that

הנך אזלו לעלמא

והני אחריני נינהו

Perhaps the scholars drowned and these are the bodies of others who bore the same סימנים? Nevertheless, the סימנים were still acceptable proof.

So too, in the case of the שומשמי, we do not say

דידך שקלתינהו

והני אחריני נינהו

Rather, the סימנים ARE still acceptable proof that they were NOT returned.

סבר רב חסדא אתייער

היינו שני תלמידי חכמים

although there is a possibility that הנך אזלו לעלמא והני אחריני נינהו

Nevertheless, the סימנים were still acceptable proof

So too, in the case of the אלאילי We do not say דידך שקלתינהו והני אחריני נינהו

Dedicated By: _

ארבא disagrees and says that the situation of ישומשמי is NOT comparable to the incident of the two scholars

התם קאמרי סימנים

הכא שומשמי מאי סימנא אית להו

In the incident of the two scholars, they mentioned reliable סימנים. However, in the incident of the אומשמי the indications are NOT considered, סימנים, because,

ודקאמר כן וכן הויין

אימר חושבנא איתרמי

The precise quantity of שומשמי mentioned could have been a good guess.

And regarding

ובחביתא רמיין

The סימן of the container,

חיישינן שמא פינן

There is a possibility that his שומשמי were removed, and replaced with others.

Therefore it is NOT a סימן

The Gemara cites a Mishnah in which חיישיגן שמא פינן seems to be a Machlokes:

מצא כלי

If one found a utensil with some contents,

וכתוב עליו קו"ף

קרבן

If the letter 'קי was inscribed, they are assumed to be a קרבן. מ"ם מעשר מ"ם מעשר

If the letter ה' was inscribed, they are considered מעשר. דל"ת דמוע

The letter ד' stands for דמוע

טי"ת טבל

טבל for טבל

תי"ו תרומה

תרומה for 'ת

שבשעת הסכנה היו כותבין תי"ו תחת תרומה

During times when it was dangerous to observe Mitzvos, they would conceal the status of the produce by inscribing a letter in place of the name.

Although there is a possibility of שמא פינן, they are still considered סימנים, because, according to the Tanna Kamma we do not say שמא פינן.

ר' יוסי אומר

אפילו מצא חבית וכתוב עליה תרומה הרי אלו חולין אפילו מצא חבית וכתוב עליה תרומה הרי אלו חולין עלים was inscribed, they are still considered חולין שאני אומר אשתקד הוה מלא תרומה ופינה

Because we assume that it once contained חרומה which has since been removed.

This shows that רבי יוסי says שמא פינן even לקולא

However, the Gemara says; דכולי עלמא חיישינן שמא פינן

However, the Tanna Kamma says that in this instance there is no אָרשש שמא פינן, because,

אם איתא דפינהו

מיכפר הוה כפר

If the תרומה had been removed, he would have erased the inscription.

רבי יוסי disagrees and says that there is a חשש שמא פינן,

אימר אישתלויי אישתלי

Although the חרומה was removed, he might have forgotten to erase the inscription;

OR

לפנחיא שבקיה

He intentionally left the inscription to prevent someone from stealing it.

However, the Gemara on the next Daf concludes that the question of שומשמי IS a Machlokes:

ן או אמר לא חיישינן רבינא אמר חיישינן רבינא אמר חיישינן והלכתא חיישינן

